

Előfizetési díj:
 Egész évre . . . 8 kor.
 Félévre 4 kor.
 Negyedévre . . 2 kor.
 —
 Egyes szám ára 10 fill.
 —
 Megjelenik minden
 vasárnap.
 —
 Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:
 Kaposvár, Zárda-utca
 17. szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 A kiadóhivatal
 munkáját *Hagelma*
Károly könyvkereskedő
 vállalván magára, az előfizet-
 tések, nyilvtér: és hirdetés
 díjak és a lap szétküldésére
 vonatkozó felszólalások ide
 intézendők.

A házszabályok.

Nagy azoknak a tévedése, akik — a függetlenségi párt és a koalíció ellenségei — azt hirdetik, hogy a függetlenségi párt most maga is a házszabályok módosítását célozza, holott annak előtte fennen hirdette, hogy azokhoz nyulni nem szabad, mert az alkotmány legfőbb biztosítékát képezik.

E vád tarthatatlan volta szembe-ötlő, csak össze kell hasonlítani az akkori és a jelenlegi körülményeket. Akkor a házszabálymódosítás Bécs szája ize szerint készült és arra irányult, hogy a katonai létszámemelés s a külföldi államokkal megkötött kereskedelmi szerződések törvényellenes elfogadását biztosítsa, míg a mostani azért szükséges, hogy a magyar állam rendszeres kormányzását idegen elemek galád támadása ellenében megvédje. Azután a akkori terve-

zetben bentfoglaltatott a szájkosár, míg a nemzeti kormány által most bemutatottban csak a sürgősségi elmélet nyer alkalmazást a ház elnökének beleegyezésével, meghatározott időre, 150 képviselő kívánóságára, de csak fontos, egyes esetekben.

A legutóbbi megállapodások szerint még ezt a módosítást is csak erre az országgyűlésre tervezik, első sorban azért, hogy a költségvetés rendes időben való letárgyalása biztosítva legyen s az ország ne legyen kénytelen a törvényen kívüli állapot súlyos következményekkel járó bajait, mikor ezt nagy nemzeti érdek egyáltalán nem követeli, elszemvedni, másodsorban pedig azért, hogy a márciusban vagy áprilisban tárgyalás alá kerülő új választási törvényjavaslatnak törvényerőre emelkedése elé egész bizonyossággal gördülő akadályok elháríthatók legyenek.

Kétségenkívül az is baj lenne ha a költségvetés annak rendje és módja szerint letárgyalható nem volna s a horvátok ismét országnak-világnak megmutathatnák, hogy velük szemben a magyar állam teljesen tehetetlen; de ez csak a kisebbik baj lenne. A sokkal nagyobb veszedelem abban rejlenék, ha a horvátoknak, a nemzetiségi képviselőknek s talán más elégedetlen hazai elemeknek sikerülne a választási törvény megalkotása elé elháríthatatlan akadályokat gördíteni.

Mert az új választói törvénynek legfőbb kelléke az kell legyen, hogy a magyar faj uralmi többségét megóvja és biztosítsa. Bizonyos azonban, hogy egy ily célzatu javaslat ellen az összes nemzetiségek kezét fognának és kétszerkettőnél bizonyosabb, hogy a jelenlegi házszabályokkal egy ilyen együttes támadás ellen a javaslatot megvédelmezni nem lehet.

T A R C A.

A kántorné Ilonkája.

Irta: K. Gréf Erzsi.

— A *Népjog* eredeti tárcája. —
 (Folytatás.)

Kérlek Palma nem jó lesz az, minek ezt a gyermeket arra a rövid időre is kiragadni megszokott környezetéből

Nézd bátyám ne ellenkezzél jobb lesz ha te is velem jössz és meghívjuk őket, végre László kelletlenül beleegyezett.

Mennyire megijedt a kis özike mikor ismét ott voltak náluk Boronkayék, zavarát most nem is tudta palástolni azon gondolkozva hogyan utasítsák vissza azt a megtisztelő ugyan, de mégis kellemetlen meghívást?

Végre édes anyja jött segítségére aki megköszönve a szíves figyelmet, amugy magyarosan kirukkolt vele, hogy az ő kis lányának még nincs ez idő szerint olyan ruhája, amiben a fővárosból ide gyűlt társaság előtt megjelenhetne.

A mit azonban az elkényeztetett Palma akart, annak meg kellett lenni. Ilonka mindenben szép lesz, vegyen fel egy világos nyári ruhát és okvetlenül eljön, ugy-e édes gyermekem, rosszul esne ha meghívásomat vissza utasítanák.

Ilonka lázasan készülődött az estére, szívével alig birt, úgy dobogott. Jó Istenem segíts, fohászott fel magában, hogy megtudjak állani abban a körben hova nem vágyom s olyan idegenek között kiket nem

ismerek. Mikor anyja mellett helyet foglalt a kocsiiban, úgy reszketett, mintha láza volna s alig tudott annak biztató szavaira válaszolni.

A vendégek már mind együtt voltak és a sok kíváncsi az ujon jöttek felé fordult.

Palma kedvesen fogadta a fiatal leányt, míg az öreg Boronkay régi ismerősként üdvözölte édes anyját.

Mikor a bemutatkozásokon át estek, a fiatal háziasszony jóakarattal vette pártfogásába kis vendégét és az felbátorodva, elfogulatlanul csevegett, a hozzá köz ledőkkel.

Boronkay László csak most jött a legnagyobb tisztelettel fogta meg kis kezét, hogy őt üdvözölje.

Szállott a zene, a fiatalság nagy gyönyörűségére. Ilonka nagyon szépen táncolt, úgy nézett ki fehér, könnyű ruhájában, rózsás arcával, sugár természetével: hogy mindenkinek el kellett ismerni őt itt a legszebb és legbajosabb jelenség.

Ünnepelték is a többi lány méltó boszuságára. Csak László nem táncolt senkivel, mindenkireh kedves figyelmes volt és mikor véletlenül az Ilonka pillantása rá esett: hozzá sietett, hogy vele is töltsön pár percet.

Szünóra alatt Palma indítványozta, menjen át a társaság a fűtött folyosóval összekötött téli kertbe. Meglátszott, hogy a tulajdonos szeretheti a virágokat és hogy temérdeket áldoz arra a kedvtelésére.

Amint az ember belépett az üvegházba, menten elfelejtette, hogy kint vastag hólepel borítja a csonttárgyott földet, és hogy zuzmara von be fat, cserjét s mindent,

mihez hozzá fér. A meglehetősen nagyságu télikertben langy tavaszi levegő fogadta a vendégeket s mindenféle pazar villanyfény szórta sugarait.

Gyönyörű példányu palma csoportok voltak láthatók, cserjék s olyan különleges virágok, melyeknek hazája a kelet csodás világa.

Virág mindenféle és tulnyomólag fehér virág, melyek részegítő illata a mesék országába ringatja az álmodozásra hajló lelkeket. Az üde pompás gyepszönyegen mindenütt vízcseppek csilognak mint apró drágakövek. Amott kis mesterséges forrás csörgedez egy sziklából és folyik tova a nefelejtsék között.

Egy helyen művészi kivitelű szökőkút van, melynek vize nagy ivben hull szerte egy pajkos nimpha felügyelete alatt.

Mindenféle a zöldben, elrejtett fehér szobrok villannak elő, nagy gyönyörűségére a szemnek.

Ilonka és Boronkay egy hófehér, fűtős virágokkal telehintett kör mellett állnak.

A leány szivja magába az édes mérget, a bódító virágillattal együtt az ifju kedves szellemes csevegését. Pedig Boronkaytól távol áll, hogy egy ártatlan fiatal leányon gyakorolja hódító művészetét.

* * *

Akik azon az estén a kastélyban voltak, kettő kivételével úgy gondoltak vissza arra a sikerült mulatságra, mint a mely semmi kívánni valót nem hagyott hátra. Ilonka és Boronkay ott teljesen elvesztették a szívöket, szomorúak voltak, vajjon mit végzett felőlük az Isten?

Kell-e ennél kézzel foghatóbban bizonyítani egy megfelelő reform parancsoló szükségességét?

A választói reform elodázása pedig beláthatatlan bonyodalmakba kergetné az országot. Kormányválság, pártválság, parlamentválság, a jó Isten a megmondhatója, mi mindenféle válság keletkezhetik belőle, de bizonyos, hogy az ország nyugalma kiszámíthatatlan időkre fel volna dulva.

Hát ez a helyzet. Ez a különbség a multkori meg a mostani házszabályrevízió szülőkei közt. Akkor hazafiság volt ellenezni; lelkükre vessenek, akik most ellenzik.

Krónika a hétről.

Az ujoncmegajánlásról szóló törvényjavaslatot általánosságban elfogadta a képviselőház. A disszidens függetlenségiellenes kívül alig valaki vett részt a vitában, melynek végén Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter mondott — minisztersége óta először — nagyobb beszédet. Mindenekelőtt visszautasította azt a vádat, mintha a közös hadügyminiszter költségvetése irreális volna. Arra a kívánságra vonatkozólag, hogy a magyar tiszteknek visszahelyezése lassan halad előre, kijelentette a miniszter, hogy ennek a rendelkezésnek gyümölcseit még csak a jövő esztendőben fogjuk észlelhetni. De az ezredek könnyebb érintkezése megkívánja, hogy bizonyos számú magyar tiszt mindig legyen a Lajtán túl szolgáló ezredekben is és ezeket nem is fogják visszahelyezni. Helytelen az az állítás is, mintha a hadsereg orvosi kara és kórházainak berendezése nem vehetné fel a versenyt a hasonló polgári intézményekkel. A katonai kórházakat ápolás, rend, tisztaság tekintetében pedig bármely állami kórházzal össze lehet hasonlítani. A képviselőház rokonszenvvel fogadta a miniszter fejtegetéseit és megszavazván a javaslatot, áttért a részletes tárgyalásra, melyet a pénteki ülésén befejezett.

Csütörtökön volt a főváros III kerületében, Ó-Budán a képviselőválasztás, mely az ellenzéki jelölt vállalkozását illetőleg csütörtököt mondott. Bár igen heves volt a választási agitáció, a függetlenségi párt jelöltje dr. Botzenharót János mégis oly fölényrel állott ellenjelöltjével Komjáthy Bélával szemben, hogy ez utóbbi a délutáni órákban, látva a küzdelem reménytelen voltát, visszalépett. A választás eredményének az a körülmény ad fontosságot, hogy bár Komjáthy az összes ellenzéki árnyalatok, a demokraták, szociálisták, a disszidensek támogatják, még sem volt képes még olyan pártot sem gyűjteni, hogy a választást végigküzdötte volna.

A házszabályrevízió ellen tornyosult agitáció — legalább egyelőre — megszűnik. A koalíciós pártok ugyanis megegyeztek abban, hogy most csak a mostani országgyűlés tartamára érvényes házszabályrevízió legyen, a végleges módosítás pedig akkorra marad, mikor be lesz terjesztve a választói jogról szóló törvényjavaslat. A koalíciós pártok csütörtökön tárgyalták az erre vonatkozólag Nagy Emil által beadott indítványt. A függetlenségi párt értekezletén többen hozzászóltak az indítványhoz. Kossuth Ferenc is kifejtette annak szükségességét, Andrássy is tisztázta a helyzetet felszólalásával, meg Apponyi is, így aztán az aggályoskodó Kmetty, Gaál és Rátkay felszólalása után a párt az indítványt elfogadta. Az alkotmány-párt értekezletén simán ment a dolog; a néppárt azonban nem vallott még nyíltan színt, hanem azt határozta, hogy a revízió kérdésével még nem foglalkozik, mivel annak képviselőházi tárgyalása még messze van.

A vendégek érkezése. Szombat estére várták a Budapestről jövő előkelőségeket, különösen Antal Gábor református püspök és Tisza István gróf, egyházkerületi világi főgondnok érkezését. Még pénteken este felutaztak Budapestre dr. Rusa Ernő és dr. Czenthe Pál a református egyház részéről, hogy a vendégeknek kellő utbaigazitásokkal szolgálhassanak. A 7 óra 10 perckor érkező vonat megjövetele idejére a rendőrség elzárta a pályaudvart, melyen Kapotsfy Jenő főispánnal élén a vármegyei főtisztviselők és a városi tanács előzőleg megjelentek. Több száz főre menő közönség is gyülekezett a pályaudvar köré, mely különösen Tisza István gróf érkezése iránt érdeklődött.

Templomszentelés Kaposvárott.

Készülődés.

A kaposvári református egyház vezetősége héték óta teljes erejével dolgozott azon, hogy mentül emlékezetesebbé tegye azt a jelentős ünnepet, amellyel az ujonnan épült díszes templomot rendelkezésének átadják.

Fáradozását minden tekintetben siker koronázta; a kaposvári új református templom felszentelése egész Somogyvármegye ünnepe lett.

A rendezés szálai Csertyán Márton református lelkész kezeibe futottak össze, aki a világi gondnokok dr. Rusa Ernő és Papp Kálmán, de az egész presbyterium vállvetett munkája mellett a siker érdekében minden lehetőt elkövetett.

A program összeállítására, a résztvevők megjelenésének biztosítására, a jegyek előjegyzésére, szóval a rendezés nehéz munkája ugyancsak igénybe vette ügyszeretűket. Végre eljött a nagy nap és az egyház vezetősége nyugodt lelkiismerettel nézhetett eléje. A város közönsége is élénk érdeklődést tanúsított és számos ház zászlódiszt öltött.

A vendégek érkezése.

Szombat estére várták a Budapestről jövő előkelőségeket, különösen Antal Gábor református püspök és Tisza István gróf, egyházkerületi világi főgondnok érkezését.

Még pénteken este felutaztak Budapestre dr. Rusa Ernő és dr. Czenthe Pál a református egyház részéről, hogy a vendégeknek kellő utbaigazitásokkal szolgálhassanak.

A 7 óra 10 perckor érkező vonat megjövetele idejére a rendőrség elzárta a pályaudvart, melyen Kapotsfy Jenő főispánnal élén a vármegyei főtisztviselők és a városi tanács előzőleg megjelentek. Több száz főre menő közönség is gyülekezett a pályaudvar köré, mely különösen Tisza István gróf érkezése iránt érdeklődött.

Mert minden úgy lesz, amint meg van írva nem a csillagokban ugyan, de a sors könyvében.

Bizony szegény Ilonkának is az volt megírva, hogy szokatlanul szenvedjen meg a kastélyban töltött estéért. Hazamenet nagy hóvihar találta őket utban s ő aki sokat táncolt, tulságosan ki volt hevülve és nem eléggé fel télibundazva a vihar ellen, megfázott. Napokig csak épen, hogy rosszul volt, de végre komolyan megbetegedett.

Édes anyja kétségbeesve virrasztott az erős lázban hanykódó fiatal leány mellett és vádolta önmagát, ha már beleegyezett, hogy elmenjenek miért nem tudott gyermekére jobban vigyázni?

Oh emberek, bele kellene mindég nyugodnotok Isten rendelkezésébe, mert ő bár mit és bárhogyan teszen, mindég bölcsen van téve és ő tudja miért cselekszi.

Hire futott hát az Ilonka betegségének a faluban, hol azt vegyes érzelmekkel fogadtak, némelyek szívébe egy kis káröröm fészkelte be magát.

A kastélyban is megtudták a dolgot és Palma őszintén aggódva érte, rögtön elkészült, hogy kis kedvencét meglátogassa.

Ott feküdt Ilonka nagyanyjait, lázas szemekkel és nem ösmerte meg az édes anyját sem. Az arca, akár a tűz, piros és ajkai félig nyitva, mintha hűsítő italért epednének.

Néha sutlog valamit, majd lázasan beszél össze-vissza. Palma megérti a mit mond: »édes tündér király fiu, ugy-e szép itt az a sok fehérfürtös virág, ha meghalok küldj belőlük a koporsómra...«

Szegény gyermek és Palma alig tudja visszafojtani a könnyeit, neki is eszébe jut, hogy egy kicsit talán része van a leány betegségében, mert ő erőszakolta a hozzájuk való menetelre. Aggódik érte lelkéből, hogy fog ez a tüdőgyulladás végződni?

Odahaza meghatva mondja el a látott és hallottakat atyja és fivérének.

— De mi lett László? kérdi fivérét ijedten, mikor az felugrott és fel alá sétált a szobában.

Egy óra múlva ott volt László Latorczayékéknál és miután egyet mást megmagyarázott az édes anyának, leült a fehér párnákon pihegő beteg leány mellé.

Szemei szerelmesen tapadtak a leányra és aggódva fogta erős barna kezeibe a kis forró kacsót.

Az édes anya úgy látta, mintha ajkai imát mormoltak volna.

— Aki imádkozni tud, sohase imádkozik hiába...

Most is csodát művelt, mert a beteg lassabban pihegett, arcára boldog mosoly költözött, a láztól ragyogó szemek lassan csukódtak le üdítő, erősítő alomra. Nyolc nap óta ma aludt először s mint az orvos mondta: meg volt mentve.

Oh szerelem bűvös érzés, bűvös szó nagy a te hatalmad.

Boronkay kétszer járt napjában a beteg után kérdezősködni.

Ilonka most már magánál volt, reggel, a hogy a szemét kinyitotta egy kis csokor fehér virágon akadt meg mindég a tekintete. Nem kérdezősködött, de mintha tudta volna honnan jön és édes sejtélemmel el-

találta hogy aki azokat küldi: annak ő se közönyös többé.

Aztán az édes anyja jó kedve, mely szokatlan volt, úgy hatott rá, mint egy kedves álmom, melyből nem kívánunk felébredni.

Végre felkelhetett az ágyból és ott ült a nagy, kényelmes karosszékekben halványan, de szép szemeiben ott szunnyadt az ébredő boldogság kifejezése.

Kedves kis leányom mond az édes anya szeliden, Boronkay ur kérdezteti mikor akarod őt elfogadni, szeretne meglátogatni.

Ilonka belenezett az édes anya hűséges, szerető szemeibe és amit ott látott megnyugtatta. Csöndesen mondta tehát: bármikor édes anyám.

A táj kint téli képet mutat, a járkelők léptei alatt csikorog a fagyos hó; de van egy kis lány Hajdumikolán, akinek szívében tavasz van, a legszebb tavasz, telve a remény, a boldogság virágaival.

Mintha mindenütt madár dal csendülne fel és az ablakán betáncoló téli napsugár a jövő aranyos képeit festgetné előtte. Ma reggel egy csodaszép, nagy fehér csokrot kapott, melyben egy kártya volt pár szóval: »Ilonkának, László.«

Most megáll a fogata. Jön, jön, beljebb, mignem előtte áll.

És a leány se el nem ájult, se fel nem sikoltott a nagy boldogságtól.

Ilonka! Boronkay leül a leány mellé és megfogja két kis kezét, — akar-e a feleségem lenni?

A szólna, de képtelen reá, elfojtja tor-kát a boldogság, a szívében túlaradt öröm.

Amikor a vonat a pályaudvarra berobogott és a vendégek kiszállottak, Németh István polgármester intézett üdvözlő beszédet Tisza grófhoz, mint az egyházkerület világi főgondnokához, mire ő szíves szavakban köszönte meg a maga és a vele jött többi vendég nevében a szíves fogadtatást és „ugyis mint vallásos ember, ugysis mint igaz magyar ember” arra kérte a megjelenteket, hogy a testvéries szeretetet és felekezeti elfogulatlanságot, melylyel őket fogadták, továbbra is tartsák meg, hogy az egyesítse a város és vármegye minden polgárát.

Tisza gróf beszéde után Csertán Márton református lelkész üdvözölte Antal Gábor református püspököt, aki szintén szíves szavakkal köszönte meg a szép fogadtatást.

A vendégek ezután elhagyták a pályaudvart, hogy a künn várakozó díszes fogatokon szállásaikra hajtsanak. Az első négyes fogatba Antal Gábor püspök és Kapotsfy Jenő főispán ültek és a vármegyeházra hajtották, ahol a püspök a főispán vendégül megszállott, a második négyesbe Tisza gróf, Márfy Emil főrendházi tagok szállottak s az utóbbi lakására hajtottak.

A történelmi hűséghez tartozik annak megemlézése, hogy Tisza gróftól megjelentésekor éljenzés fogadta.

Ugyanezen vonattal érkezett Eötvös Károly, ki dr. Rusa Ernő vendége, Thaly László és Olaj Lajos országgyűlési képviselők is.

A vendégek tiszteletére Márfy Emilnél vacsora volt, melyre a megyei és városi notabilitások is hivatalosak voltak.

A templomszentelés.

Vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődött programszerűen a templomszentelés. Zsuffolyva volt a templom teljesen és künn is több száz főnyi embertömeg szorongott.

A felszentelési ünnepélyre megjelentek: dr. Dornér Zoltán kuriai bíró, törvényszéki elnök Márfy Emil főrendházi tag, Makfalva Géza nyug. államtitkár, Olaj Lajos és Thaly László országgyűlési képviselők, Kacsóvics Lajos alispán, Plachner Sándor vármegyei

főjegyző, Kulin Sándor kir. ügyész, Depold Béla kir. főmérnök, dr. Gulyás Ferenc tanfelügyelő, Bécsi Márton c. kanonok, Dsida Ottó gimn. igazgató, Csorba Ede kir. tanácsos, Németh István polgármester, Sipos Géza főjegyző, Bereczki Sándor városi főmérnök, dr. Kovács József városi főügyész stb. stb. A honvéd tisztikar is több tagjával volt képviselve. Közvetlenül az ünnepség megkezdése előtt belépett a templomba Tisza István gróf, Antal Gábor püspök és Kapotsfy Jenő főispán, dr. Rusa Ernő és Pap Kálmán világi gondnokok kíséretében.

A főpap és a főgondnok elfoglalták helyeiket s erre csakhamar kezdetét vette a templomszentelés.

A hívő közönség állva elénekelt a felálló éneket, azután zsoltárokat, majd a kaposvári M. Á. V. műhelyi munkások dalárdájának éneke következett. Antal Gábor püspök ezalatt fölment a szószékre s az ének megszüntével magas szárnyalású imát és áldást mondott, melynek befejeztével magvas, nagy hatást keltő beszédben ecsetelte a mai templomszentelés jelentőségét. Kiemelte, hogy még 25 év előtt alig harmincfélszáz hívője volt a kaposvári ref. egyháznak, 18 év előtt már templomot kellett emelnie s ma már az is kicsiny az Isten hajléka-nak és a „menyország kapujá-nak.

A püspök beszéde után ismét ima és áldás következett melynek végeztével zsoltár éneklése és az urvacsora kiosztása történt meg s ezzel a templomi ünnepség véget ért.

A díszebéd.

Délután két órakor a „Korona” szálló éttermében 300 terítékű díszebéd volt. Az asztalfőn Antal Gábor református püspök, tőle jobbra Tisza István gróf főgondnok, balra pedig Kapotsfy Jenő főispán foglalt helyet.

Az első felköszöntőt Antal Gábor püspök mondta a királynak, mire Kapotsfy Jenő főispán a református püspököt Szabó Kálmán pedig Tisza gróf főgondnokot köszöntötte fel, mire ez az ő ismert ekesszólásával köszönte meg az üdvözlést. Felköszöntőket mondtak még: dr. Rusa Ernő Kapotsfy főispánra, Pap Kálmán számadó

gondnok Kaposvár városra és ennek polgármesterére, Andorka Elek vármegyei főügyész a templom tervezőjére, Molnár Endrere, Peti Lőrinc Eötvös Károlyra, Eötvös Károly Somogyvármegye közönségére. Mozsonyi Sándor az egyház vezetőségére, Németh Pál evang. esperes a felekezeti békére, Thaly László orsz. képviselő a zsidóságra, Kálmán Gyula a belső-somogyi egyházmegyére, Herczog Manó a felekezetek közötti összetartásra, Bécsi Márton c. kanonok a református testvérekre, végül pedig Csertán Márton ref. lelkész mondott köszönetet a megjelent vendégeknek és ezzel a pohárköszöntők sora véget ért.

A hangverseny.

A minden ízében sikerült ünnepségeket a „Korona” nagytermében megtartott hangverseny fejezte be. Oly nagy közönség gyűlt össze annak meghallgatására, hogy a teremben valóságos tolongás volt.

Megjelent a hangversenyen Tisza István gróf is, aki a megállapított programja dacára a bankett után nem utazott el, hanem itt maradt még az estélyre is, hogy annak sikerét és fényét megjelenésével emelje. Ugy őt, mint Eötvös Károlyt a terembe lépésekor zúgó éljenzés fogadta.

A hangverseny kilencedfél órakor vette kezdetét Somssich Andor finom zongora játékaival. Utána Bosnyák Zoltán Sándor Erzsébet, a budapesti kir. operaház művésznője énekelt „Rigolettó”-ból Gilda nagy áriáját frenetikus hatással. A közönség zúgó tapsviharral rótta le tetszését a művésznő énekművészetéért.

Majd a „vajdá”-ra került a sor, a magyar litteratura fényes tollú és ékes szavú művelőjére: Eötvös Károlyra. A 18-ik században élt magyar poétáról, pálóczi Horváth Ádámról tartott érdekes és nagy tet zéssel kísért előadást, arról a magyar poétáról, aki „sem nem született Somogyban, sem nem halt meg Somogyban és mégis somogyi.”

Eötvös színmagyar előadását, melylyel végtelen kellemes és derült élvezetet szerzett a hallgatóságnak, alig győzte tappsal megköszönni a közönség.

Bosnyák Sándor Erzsébet ragyogtatta ezután ismét énekművészetét. Lakméből énekelt a világhírű csengetyű-áriát. Nincs oly tapsvihár, melyet meg nem érdemelt volna érte. A művésznő valósággal elragadta hallgatóságát.

Pete Lajos zongorán nagy tetszés mellett előadott magyar nótái képezték a hangverseny utolsó számát, mire szünet következett és azután táncmultság rekesztette be a fényesen sikerült mulatságot.

H I R E K.

— **Halálozás.** Vármegyénk köztisztviselőiben álló alispánját súlyos betegség érte. Apja Kacsóvics Mihály, e hó 22-én Budapesten elhunyt. Az érdemes aggastyán elhalálozása körül a család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. daruvári Kacsóvics Mihályné szül. kövesszarvi és gosztonyi Gosztonyi Ida, úgyszintén gyermekei: Mihály — nejevel fegyverneki Govrik Adriennel és Misuka fiukkal; Lajos — nejevel vizeki Tallián Ilonával és Ilona, Gyula István, Marianne és Eszter gyermekei; továbbá Lenke — férjezett bonczhidai dr. Boncz Ödönné férjével és Ferenc és Ilonka gyermekeivel; végül Ida — férjezett szakácsi dr. Csorba Ferencné férjével és Ferenc, Sándor, Ferike és Manó gyermekeikkel a maguk és összes rokonaik nevében bánattól megtörve közlik, hogy forrón szeretett férje, örökre feledhetetlen jószágos apjuk, illetve apósuk és nagyapjuk daruvári Kacsóvics Mihály föld-birtokos, Somogyvármegye törvényhatósági bizottságának tagja házasságának 50-ik,

Hiába, hang nem jön ki az ajkán, csak megszorítja a barna férfi kezét. És László megérti.

— Édes virágszálam én tündér Ilonám, elég erős-e hogy meghallgassa amit mondani szeretnék?

Talán hallotta, hogy én Afrikában voltam, de azt nem, miért. Feledni jártam ott, igen feledni, egy vérző sebet vittem magammal a mit egy kacér, nagyvilági nő ütött a szívemen. Évek hosszú sora kellett hozzá, hogy eltemessem a multat, de sikerült. Akkor feltettem magamban, hogy ezentul csak a szívet keresem, mert ember anélkül, de különösen nő, mitsem ér.

Isten ujsa volt, mikor egyszer sétalovaglás közben a lovam szögbe lépett és én vele a rövidebb utat választva erre jöttem. Akkor hallottam énekelni és nem tudtam tovább menni mignem felállott, oda jött az ablakhoz, megláttam kedves arcát, mely örökre bent maradt a szívemben.

A télikertben a fehér virágok között, emlékszik-e, ott gondoltam magamban, ha most megmondhatnám a valót! De nem mertem, ki tudja, szólalt meg a lelkemben egy hang, nem szeret-e már mást, vagy csak azért menne hozzád, mint más akárhány nő, a vagyondóért.

Édes angyalom, bocsásson meg, ha kételkedtem magában, most már szívemből bánom. Mikor beteg volt megbizonyosodtam róla, hogy szeret és engem magamért szeret, nem tudja az én tündér Ilonám, hogy elárulta magát.

Atyám beleegyezett választásomba, mert becsület szavamat adtam, ha az a nő

nem lehet enyém akit szeretek, sohase fogok megőszülni.

— László, — suttozza a leány, — nem álmodom én mindezt, megérdemlem-e Isten-től, hogy úgy elhalmoz a kegyelmével, nem lehet, hogy egyszerre ennyi boldogság szakadjon reám.

— Nem álmodol Ilonka, nem — és hévvel öleli át a leányt, elárasztja csókjaival az arcát, a haját, a szemét. — Nézd ébren vagyunk, élni fogunk együtt egymásért, mindég

— Mind örökké amen! — mondja rá az ajtón belépő idősb Boronkay László.

Hónapok mulva a boldog jegyespár az esküvőről beszélgetett. László sürgette az esküvőt, de a menyasszony és édes anyja halasztani kívánták a kelengye miatt.

— Látod angyalom, hogy vinnék minél előbb délre, ahol ismét az én kis viruló rózsám leszel, ahol teljesen megerősödöl majd.

— Oh elmegyek majd Lászlóm, de hiszen a mi szívünkben most a nélkül is kikelet van, minek nekünk azért messze menni?

És a két Boronkay sohase bánta meg a választást, az az hogy egyik választott, a másik jóváhagyta. Ilonka olyan boldogságot árasztott maga körül hogy az ódon kastély minden lakója rajongott érte.

A férje imadta, az apósa és Palma kényeztetették. Hat még mikor két év mulva a bölcsőben patyolat csipkék között ott mosolygott a kis Boronkay Pistike; no ezt a boldogságot igazán nem lehet leírni.

faradhatatlanul munkás életének 82-ik évében, 1908. évi január hó 22-én reggel, hosszas szenvedés és a haldoklók szentségének ajtatos felvétele után elhunyt. Hült teteme folyó hó 23-án délután 3 órakor fog Budapesten, IX. ker. Lónyay utca 47. szám alatt beszenteltetni és Béndeken (Somogy-megyében) folyó hó 24-én délután 1 órakor újlagos beszentelés után az ottani temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise aldozatok a temetést megelőzőleg folyó hó 24-én délelőtt 11 órakor fognak Béndeken, Pusztakovácsiban és Nagyhajomban az Urnak bemutatni. Budapest, 1908. évi január hó 22-én. Legyen alma könnyű abban a földben, amelyet oly kimondhatatlanul szeretett! **K a c s k o v i c s** Mihálynak temetése pénteken délelőtt volt a béndeki családi birtokon. A holttestet Budapestről csütörtökön indították utnak, onnan pénteken hajnalban Kaposváron át Lengyeltötiba, innen pedig Béndekre vitték. A temetésen nagy gyászoló közönség volt jelen.

— **A sorozás.** Az ideai sorozás polgári elnökeit a vármegye területére a honvédelmi miniszter a következőképpen állapította meg: a kaposvári járásban **P l a c h n e r** Sándor főjegyző, a szigetvári járásban **K a c s k o v i c s** Lajos alispán, a nagyatádi járásban **S z é c h é n y i** Aladár gróf, a csurgói járásban **I n k e y** Pál báró, a marcali járásban **K a c s k o v i c s** Lajos alispán, a lengyeltötői járásban **T a l l i á n** Andor, a tabi járásban **K a c s k o v i c s** Lajos alispán, az igali járásban **G a l** Gyula dr., a barcsi járásban **P i s z á r** Antal dr., Kaposvár városban **P l a c h n e r** Sándor vármegyei főjegyző.

— **Közgyűlések.** A **K a p o s v á r i** 48-as függetlenségi kör 1908. évi február hó 9-én délután 1/2 órakor tartja rendes évi és tisztújító közgyűlését. **Tárgy:** 1. Évi jelentés. 2. Pénztári jelentés és a költségvetés megállapítása. 3. A tisztviselői kar és a kilépő rendes és 6 pótválasztmányi tag helyett újak választása. 4. Egyéb indítványok.

A **K a p o s v á r i** Hivatalnokok Társasága Kaposváron, (Medgyes-utca 16. szám alatti saját helyiségében) folyó évi január hó 29-én, szerdán este 6 órakor tartja évi rendes tisztújító közgyűlését. **Tárgysorozat:** 1. Évi jelentés. 2. 1907. évi zárszámadás bemutatása s a felmentvény tárgyabani határozathozatal. 3. Tisztújítás. 4. Kiolvasott hírlapok elárverezése. 5. Egyéb ügyek, indítványok.

— **Dr. Prohászka Ottokár** székesfehérvári püspök ur ömeltősága védnöksége és dr. Giesswein Sándor apát kanonok, orsz. képvis. Szt. István társulat alelnöke lelkivezetése mellett, március hó 16-án országos jellegű zarándoklat indul Lourdesbe, azon célból, hogy Szűz Mária megjelenésének 50 éves jubileuma alkalmából rendezendő egyházi ünnepségeken, mi magyarok is részt vehessünk. A zarándoklat külön vonata Velence, Milano, Genua és Marseilleben pihenés céljából 1—1 napig tartozkodik, visszajövet pedig Romába mennek a zarándokok, hogy Öszentségének aranymiséjének jubileuma alkalmából hódolatukat kifejezzék. Részletes programok, főt. Fehér Ferenc plebános urnál, Ebed (Esztergom m.), főt. Benyacs István plebános urnál, Csacza (Trencsén m.), valamint a Magyar Utazási vállalat r. t. irodájában, Bpest IV., Eskü-ut 3. alatt kaphatók.

— **Kiss József** ünneplése. A magyar versírás mesterének tiszteletére, annak írói jubileuma alkalmából Kaposvár város közönsége ünnepségre készül. Városunk jótékony egyesületei ugyanis — mint értesültünk — díszes ünnepély rendezésére fogtak kezét, amely a nagy költő tiszteletét szolgálná. Az estélyt, melnek sikere érdekében dr. Rusa Ernőné, dr. Obetkó Károlyné, Polányi

Lajosné vezetése alatt máris megindultak az előkészítő lépések, a jövő hó végére, vagy március elejére tervezik.

— **A tolltisztító gép az államok használatában.** Statisztikusok már rég beigazolták, hogy a szappanfogyasztás egyes államokban a kulturával áll szoros össze függésben. A gőz és villam mai korszakában éppen így lehetne következtetni egyes államok közegészségi viszonyaira a tolltisztító gépek használatából is. Érdekesnek tartottuk a jelenleg használatban levő tolltisztító gépeket összeírni és abból megállapítani, hogy Németországban, a feltaláló hazájában ezidőszerint nem kevesebb, mint 119 tolltisztító gép van használatban. Franciaország 50 tolltisztító géppel a többi államokkal szemben vezet, míg Sweiz 26, Norvégia 22, Bajorország 22, Oroszország 16, Szászország 15, és Magyarország 5 géppel rendelkezik. A városok sorában Brémában 9, Bécsben 2, Budapesten 2, Kolozsváron 1, Nagyszombatban 1 és Kaposváron 1 van felállítva. És mert a mi magyar hazánkban ezen közegészségileg megbecsülhetetlen gép a legkisebb számban, csak 4 városban van használatban, annál nagyobb érdeme Rózsa János vegyészeti gyárnak, hogy az ő modern gondolkodása lehetővé tette, hogy a mi szűkebb hazánk, Kaposvár is eme négy város között szerepel. Megelőzve ezzel több sokkal nagyobb várost és előmozdítva egyúttal a mi közegészségi viszonyaink javulását is.

Farsang.

A „Tulipánszövetség Magyarvédő Egyesület” estélye.

Olyan fényesen sikerült mulatság nem egyhamar akad sok farsangnak, aminő a múlt szombaton zajlott le a „Korona”-ban, a „Tulipánszövetség Magyarvédő Egyesület” vezetőségének, különösen dr. Rusa Ernőnének és Tevely Eleknének fáradságtalan buzgó-sága folytán.

Az utóbbi névsor mutatja, hogy a vármegyei és városi uri társaság színe-java részt vett a minden ízében sikerült mulatságon, mely a jelen voltak előtt sokáig feledhetetlen marad.

Még alig ütötték a toronyórák a nyolcat, már gyülekeztek a párok és a terem, meg a karzat csakhamar zsúfolásig megtelt magyar viseletben pompázó szép asszonyokkal és leányokkal. Olyan gyönyörűséges, szingardag kép tárult a néző elé, aminőhöz hasonlót nem nyújtanak a viágvárosok fénytől csillogó bálj termei, mert a nemzeti viselet szingardag pompája szebb a magyar szívek és edesebb.

Bucsuvasárral kezdődött az est. Pezsgő, bor, édesség, apróságok, jóslánéták voltak kaphatók a sátrak alatt s ugyancsak jó vásárja volt a hazafias célnak; hamarosan elfogyott a sok vásári portéka.

Kisfaludy Ákosné, dr. Bardió Györgyné és Bakonyi Ferencné bort árultak, Pete Lajosné, Löwensohn Gyuláné és Kotzián Emilné pedig pezsgőt. A mézeskalácsos sátrakat ostromlókat alig tudták kiszolgálni. Madarász Andorné, Rónai Lajosné és Rottler Zsuzsi, nem győzték vevőiket, Siposs Gézané, Prilisauer Adolfné és özv. Schwartz Józsefné, a planétákat pedig, miket Bosnyák Ilona és Hermann Katica árultak, annyi volt a kíváncsi, hogy hamarosan elfogytak.

Mikoron így e mult a vásár, következett — a lakodalom. Persze, Göre Gábor nélkül magyar földön nincs mar lakodalom. Az ő lányát adta férjhez bíró uram szombat este és ennek a lánykérésnek, meg az utána következő „lakzi”-nak magyaros képe gyönyörűen sikerült része volt a mulatságnak. A lakodalom szereplői ezek voltak: Göre Gábor bíró ur — Tevely László, felesége — Korniss Józsefné, Marcsa lánya — Galimberti Vilma, a kérőnásznagy — Simalya Ferenc, a vőlegény — Kisfaludy Miklós, Durbints sógor

— dr. Szabó Kálmán, a jegyző — Bogyay Jenő, nyoszolólányok és vőfélyek: Roboz Tini — Sarközy Kálmán, Szigethy Böske — dr. Vadas Géza, Matolcsy Irén — Babochay Zsiga, Babochay Mődi — Farkas Imre, Vida Etus — Endrei Rezső és Petracsek Olga — Matolcsy Sándor.

A lakodalom után következett a tánc, ősi szokás szerint kivilágos kivarradtig.

A jelen voltak névsorát, amely természetesen nem teljes, a következőkben adjuk:

Asszonyok: Babochay Kálmáné, Bakonyi Lajosné, Behm Gyuláné (Földvár), Bosnyák Lászlóné, dr. Bardió Györgyné, Bajnóczy Károlyné, Brandtner Ottóné, özv. Csonka Gyuláné, Csorba Lajosné, Endrei Ákosné, Fuhrmann Antalné, Fleischhacker Gusztávné, Frasz Jánosné, Feketéné, Györkös Ferencné, Geisler Jánosné, Gross Viktorné, dr. Gáspár Gyuláné, Haidekker Károlyné, Haidekker Pálné, Horváthné, Hermann Manóné, Hegyesi Jánosné, Hirsch Adolfné, Hajnal Józsefné, Halápi Oszkarné, Kisfaludy Ákosné, Kotzián Emilné, Kellauer Gaborné, dr. Kocsis Jánosné, Korniss Józsefné, dr. Krammer Józsefné, Lőrincz Gyuláné, Löwensohn Ernőné, Madarász Andorné, Noszlópy Tivadarné, dr. Nicsovics Sándorné, Nagy Ákosné, dr. Obetkó Károlyné, Perczel Ákosné, Pete Lajosné, Petracsek Vilmosné, Prilisauer Adolfné, Pellet Ignacné, dr. Rusa Ernőné, Rónai Lajosné, Svastics Andorné, Svastics Imrené, Siposs Gézané, Szigethy Jánosné, Tevely Elekné, Tevely Lászlóné stb. stb.

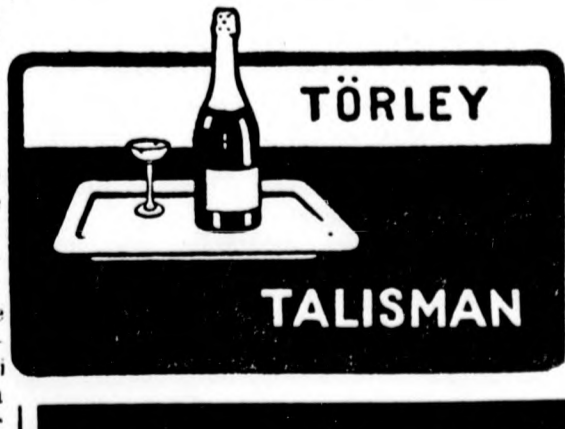
Leányok: Csonka Sári és Ella, Galimberti Vilma, Babochay Sári, Petracsek Olga, Rottler Juliska és Zsuzska, Endrei Ilonka, Geisler Aranka, Popovics Mariska (Debrecen), Behm Erzszi és Mariska (Földvár), Bíró Böske, Perczel Sárika, Matolcsy Irén, Korniss Gizella, Körmendi Jolan, Szigethy Böske és Jolan, Bosnyák Ilona, Haidekker nővérek, Hermann Katinka, Tevely Emma és Erzsike, Brandtner Magda, Reichl Elza (Szekszárd), Garai Zsuzska, Nagy Aranka és Kornélia (Kadarkut), Horváth Böske, Ecksenberg Margit, Skalcsits Ilonka, Hegyesi Janka (Szigetvár), Petz Margit, Hirsch Ella, Brei Manci (Pozsony), Vida Etus, Taizs Ilonka (Pécs), Bíró Sári (Jakó), Ruppert Blanka és Ilus (Gölle), Tsuk Jolanka, Roboz Babette és Tini, Nagy Ilonka (Kadarkut) stb. stb.

A fényes sikerű mulatság céljaira a következő felülfizetések folytak be:

Gr. Széchényi Aladár 100 kor. Behm Gyula (Földvár) 13 kor. Schwarz Ádám és fia, N. N., Kemény Samu, Petracsek Vilmos 10—10 kor.; Bardsossy Elekné 8 kor.; Babochay Kálmáné, Löwensohn Gyula 7—7 kor., dr. Rusa Ernő, Halápy Oszkár 5—5 kor., Bardió György, Kunfy Adolfné, Hirsch Adolfné, Bakonyi Ferenc, Grünwald Lipót 4—4 kor., Rónai Lajos, Fekete Lajos Kóczyán Emil, Szabó Imre, Krausz Márton, Haidekker Pál, dr. Bakonyi Lajos 2—2 kor., Kovács Mihály, Berger Vilmos 1—1 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Rusa Ernő.

Kimutatás

a „Toponári önszegélyző szövetkezet“ felszámolás alatt — befolyt összegek — bevételei- és kiadásairól.

Tartozik.**Követel.**

1	Felszámolás előtt befolyt összeg	5634	78	1	Felszámolás előtt kifizettetett	5634	78
2	Felszámolás után befolyt összeg	4938	77	2	Tartozásokra néh. Szalay Károly által kifizetve	4101	36
3	Hátralék	2846	45	3	Dr. Zlinsky János budapesti ügyvédnek	52	—
	Összesen	13420	00	4	Dr. Rusa Ernő ügyvédnek megítélt költség	170	85
				5	Özv. Szalay Károlynénak megítélt költség	224	60
				6	Bien Gusztáv váltó-követelésére	173	—
				7	Pénztári maradvány	216	96
					Felszámolás után befolyt összeg	4938	77

Kaposvár, 1907. évi december hó 31-én.

Csima György

felszámolási bizottsági elnök.

Csordás György

felszámolási bizottsági tag.

Csordás János

felszámolási bizottsági tag.

Öcsényi határban levő**28 holdas****birtokomat**buzavetéssel együtt ölenként
35 krajcárjával

eladni szándékozom.

Bővebb felvilágosítással szolgál
a tulajdonos:**KOVÁCS JÁNOS**

földbirtokos

ÖCSÉNY 208. házzám.**Hagelman Károly**

könyvnyomdájában

egy**tanuló**

felvétetik.

NAGY LAJOSSZIJGYÁRTÓ, NYERGES ÉS BÖRÖNDÖS
KAPOSVÁR, Erzsébet-ut 12. szám. (Piac-tér.)Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyel-
mébe ajánlani elsőrendű**szijgyártó, nyerges és bőröndös**üzletemet, melyet helyben, **Erzsébet-ut 12. szám**
alatt (piac-tér) nyitottam és a mai kor igényeinek minden
tekintetben megfelelően rendeztem be.Raktáron tartok **kocsizó, lovagló és istálló**
felszereléseket, ugyancsak **bőrönd, vadászati**
és **bőr-diszmu árukat.****Megrendeléseket és javításokat pontosan**
készítek.**MORGOS JÓZSEF**polgári, papi és egyenruha-szabó, Somogyvármegye szállítója
Kaposvár, Fő-utca 8. (A vármegyeház mellett.)

Alapított 1880.

Alapított 1880.

Saját műhelyemben legfinomabb honi és külföldi szövetekből mérték után
készített**nyári, őszi, téli és tavaszi öltözeteket, papi öltöze-**
teket, egyenruhákat, felöltöket, alkalmi ruhákatés minden e szakmába vágó ruhákat ajánlok a nagyérdemű közönség figyel-
mébe. — Huszonhét év óta fennálló üzletem jó hírneve kezekedik a szolid
kiszolgálásról, melyet ezután is kiérdemelni leszek főtörekvésem.

Szíves támogatásukat továbbra is kérve

kiváló tisztelettel

MORGOS JÓZSEFpolgári, papi és egyenruha-szabó
Kaposvár, Fő-utca 8.

:: Országos jubileumi :: zarándoklat Lourdesbe,

Boldogságos Szűz Mária megjelenésének 50 éves évfordulója alkalmából. A zarándoklat védnöke, illetve fővezetője nagyságos és főtisztelendő dr. **Giesswein Sándor** apát-kanonok ur.

Az esztergomi főegyházmegye jóváhagyásával és engedélyével vezet: főtisztelendő **Fehér Ferenc** plébános Ebed (Esztergom), főtisztelendő **Simonics János** és főtisztelendő **Domonkos István** plébános urak szíves közreműködésével.

Indulás 1908. március hó 16-án.

a) Utirány: Budapest-Fiume-Velence-Milanó-Vintimille-Lourdes-Marseille-Genova-Pádua-Velence-Fiume-Budapest.

III. oszt. 205 kor., II. oszt. 395 kor., I. oszt. 500 kor., amely összegben 8 napi szállodai ellátás is bennfoglaltatik és pedig Lourdes 4 nap, Pádua 1 nap, Milanó 1 nap, Marseille 1 nap, Génua 1 nap.

b) Utirány: Ugymint fent Lourdesig, vissza Genova-Pisa-Róma-Loretó-Fiume-Budapest.

III. oszt. 250 kor., II. oszt. 450 kor., I. oszt. 560 kor., amely összegben 11 napi ellátás is bennfoglaltatik és pedig Milanó, Marseille, Genova 1-1 nap, Lourdes 4 nap, Róma 4 nap.

Részletes programokkal szívesen szolgál a technikai rendezőség:

Magyar Utazási Vállalat R. T.
Budapest, IV., Eskü-ut 3. sz.

Szőlőoltványok.

Fajtiszta Ripária-Portális alanyon oltott elsőrendű dűsgyökérzetű, teljes felelőség mellett szállítok — következő fajokban:

Borfajok: Erdei, Olasz-Rizling, Kövidinka, Nemes kadarka, Furmint, Slankamenka, Burgund, Oporto, Mézész-fehér, Karbenet, Sárfehér, Ezerjő, Mirkovácsi, Muskotály.

Csemegefajok: fehér és piros Chasselas, Passatuti.

1000 drb sima zöldoltvány	80 kor.
1000 „ gyökeres I. oszt. 2 éves	180 „
1000 „ II. oszt.	140 „
1000 „ sima Ripária-Portális I. oszt.	16 „
1000 „ II. oszt.	9 „
1000 „ gyökeres I. oszt.	30 „
1000 „ II. oszt.	18 „
1000 „ fásoltvány I. oszt.	200 „
1000 „ II. oszt.	140 „

Tavaszi szállításra is elfogadok már most rendelést. Előlegül az ár egynegyed részét beküldeni szíveskedjék.

Bort a legjobb minőségben napi ár szerint szállítok.

Tisztelettel
Sárkány József
GYÖNGYÖS, (Hevesm.)

Tisztviselői kölcsönt

minden összegben kaphatnak állami, városi és egyéb tisztviselők, katonatisztek, kereskedők 6—7 százalék mellett úgy rövid időre, mint 10, 12, 15 és 20 éves

törlesztésre.

Katonatiszti óvadékra

szerezek 10 nap alatt kölcsönt, továbbá birtokra s házakra I. és II. betáblázásra 20 nap alatt legolcsóbb napi kamattal mellett!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

KAUFMANN KÁLMÁN

hat. eng. bankbizományi üzlete

Budapest, VII., Izabella-utca 35.

Iroda áthelyezés!

GOLDBERGER A. V.

cég tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit, hogy **35 év óta fenálló**

hirdetési irodáját

(jelenleg Budapest, IV., Váci-u 20. sz.)

1907. november 10-én saját házába

Budapest, IV., Molnár-utca 38. sz.

helyezi át.

Hirdetések felvétele a világ összes LAPJAI és NAPTÁRAI részére.

RÓZSA JÁNOS

vegyészeti ruhatisztító, plissirozó ágytolltisztító és gőzműfestő intézete

Kaposvárott, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

plissirozó, guvrirozó, vegyészeti

ruhatisztító és gőzműfestő gyárát,

mely legújabban

ágytolltisztító géppel

bővített ki. — Ezen közegészségi és tisztasági szempontból felette megbecsülhetetlen eljárást melegen ajánljuk háziasszonyok, intézetek és kórházak figyelmébe.

Tisztítás folytán a toll 100%-al növekedik.

Előzetes bejelentés után a toll tisztítása meg is várható.

8 koronáért

30 rőfös vég börerős
vászont, kanavászt;

10 koronáért

legfinomabb vászont, lepedő-
vászont utánvétellel szállít:

WEISZ, BUDAPEST,

SIP-UTCA 22. SZ.

Damaszt-abroszok, ágy-
terítők olcsón kaphatók.